

Sygn. akt II Ka 428/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Luizy Bichty-Włoszak

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2020 r.

sprawy **M. P. (1)**

oskarżonego z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych, oskarżyciela posiłkowego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 30 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 1079/19

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa 400 złotych tytułem opłaty za II instancję, natomiast zwalnia go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że w części mu przypadającej wydatki ponosi Skarb Państwa;

III. zwalnia oskarżycieli posiłkowych L. P., K. M. i M. P. (2) od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki w części im przypadającej ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 428/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
---	--	--

1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
-------------------------	--	--

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. II K 1079/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
--

inny – pełnomocnik oskarżycielek posiłkowych
--

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
---	--	--

# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
------------	---	------------

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1..	- rażąca niewspółmierność kary orzeczonej za czyn z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk , poprzez wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary rażąco łagodnej w wymiarze tylko 4 lat pozbawienia wolności, która nie spełnia wszystkich dyrektyw kary określonych w art. 53 kk, albowiem w sytuacji, gdy z okoliczności zdarzenia z dnia 11 maja 2019 r., jak też z postawy oskarżonego, który będąc uprzednio osobą karaną, wyłącznie swoją nieodpowiedzialnością, brawurową jazdą samochodem po drodze publicznej, lekceważąc wszelkie przepisy ruchu drogowego,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>będąc przy tym, w znacznym stopniu upojenia alkoholowego (kilkukrotnie przekraczający dopuszczalny ustawowy próg stanu nietrzeźwości), doprowadził do tragicznego w skutkach zdarzenia) w wyniku którego wskutek rażąco nieodpowiedzialnej postawy oskarżonego, śmierć poniósł mężczyzna w sile wieku D. P., co uzasadniało wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary pozbawienia wolności w wymiarze zdecydowanie bardziej surowym, adekwatnym do ustalonego przecież przez Sąd Rejonowy bardzo wysokiego stopnia winy oskarżonego oraz znacznej społecznej szkodliwości tego czynu oskarżonego, który godził w dobro szczególnej, najwyższej wartości, jakim jest życie ludzkie, co – jak stwierdził przecież Sąd Rejonowy - przemawiało za zaostreniem wymierzonej oskarżonemu kary, a tym samym oskarżonemu powinna zostać wymierzona za ten czyn kara 8 lat pozbawienia wolności, albowiem tylko taka kara będzie mogła spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, gdyż w stosunku do tego czynu okoliczności łagodzące mogą tylko w niewielkim stopniu ograniczyć zastosowanie wobec oskarżonego maksymalnego wymiaru kary pozbawienia wolności przewidzianego przez ustawodawcę za ten czyn w wymiarze 12 lat pozbawienia wolności;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Niewspółmierność kary jest pojęciem ocennym. W ramach tej przesłanki odwoławczej nie jest możliwe dokonywanie dowolnej korekty orzeczenia w każdej sytuacji,</p>		

w której sąd odwoławczy dochodzi do wniosku, że karę należałoby ukształtować odmiennie. W ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym. Zawarte w art. 438 pkt 4 kpk określenie "niewspółmierność" oznacza "brak proporcji" czy "odpowiedniości pomiędzy czymś a czymś". Chodzi zatem o ocenę zachowania przez Sąd I instancji proporcji pomiędzy wymiarem kary a okolicznościami, które miały wpływ na to rozstrzygnięcie. Rażąca niewspółmierność kary występuje wówczas, gdy Sąd I instancji w jaskrawy sposób nie skoreluje wymierzonej kary z okolicznościami mającymi wpływ na taki, a nie inny wymiar kary (por. wyrok Sądu apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. II AKa 407/17, Legalis Numer 1775649).

W ocenie Sądu Odwoławczego, kary jednostkowe za czyny z pkt I i II a/o, jak również kara łączna pozbawienia wolności, wymierzone oskarżonemu M. P. (1) przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim nie są rażąco niewspółmierne w stosunku do skonkretyzowanych okoliczności tej sprawy i skonkretyzowanej sytuacji akurat tego podsądnego. Rozstrzygnięcie o karze łącznej determinują jej składniki, tj. kary jednostkowe, z których kara za czyn z art. 177 § 2 kk w z. z art. 178 § 1 kk, jako z oczywistych przyczyn surowsza, ma kluczowe znaczenie. Sąd Rejonowy w obu karach jednostkowych uwzględnił okoliczności dla oskarżonego obciążające, jak i przemawiające na jego korzyść, o czym przekonuje treść uzasadnienia pierwszoinstancyjnego – rubryka 4 (k. 266v-267v), nadając im właściwą rangę i znaczenie. W zakresie czynu

z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk Sąd I instancji słusznie zwrócił uwagę na wysoki stopień winy oskarżonego i stopień naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż im bardziej lekkomyślnie i brawurowo została podjęta przez oskarżonego decyzja o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości, tym rozstrzygnięcie o karze powinno być surowsze – co w realiach przedmiotowej sprawy dotyczy obu kar jednostkowych. Oskarżonemu w dniu zdarzenia nie przyświecał żaden szczególny cel, ani przyczyna, która implikowałaby konieczność kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości o wczesnych godzinach porannych 11 maja 2019r. Wręcz przeciwnie, ze zgromadzonych dowodów jednoznacznie wynika, iż z imprezy „pomaturalnej” oskarżonego odwiózł ojciec J. P., zaś oskarżony zamiast udać się spać, wyciągnął z domu D. P. budząc go wczesnym rankiem, aby kontynuować świętowanie. Żadnych wątpliwości nie budziło to, iż decyzję o towarzyszeniu oskarżonemu pokrzywdzony podjął zupełnie świadomie i Sąd Rejonowy okoliczność tą zasadnie uwzględnił w rozstrzygnięciu o karze. W przekonaniu Sądu Okręgowego, w kontekście kary wyraźnie należało zróżnicować sytuację sprawców wypadków, w których śmierć poniosły osoby postronne, od tych spraw, w których pokrzywdzony wraz z osobą oskarżoną wspólnie spożywali alkohol i następnie wspólnie zdecydowali się na podróż autem.

Wniosek

<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk kary 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>- rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 kk, poprzez wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary rażąco łagodnej w wymiarze tylko 6 miesięcy pozbawienia wolności, która nie spełnia wszystkich dyrektyw kary określonych w art. 53 kk albowiem w sytuacji, gdy z okoliczności zdarzenia z dnia 11 maja 2019 r., jak też z postawy oskarżonego, który będąc uprzednio osobą karaną, znajdując się w stanie znacznego upojenia alkoholowego (kilkukrotnie przekraczając dopuszczalny ustawowy próg stanu nietrzeźwości), w który przecież w pełni świadomie i dobrowolnie sam się wprowadził, mimo to zdecydował się umyślnie kierować pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, lekceważąc przy tym wszelkie przepisy ruchu drogowego (m.in. w zakresie dozwolonej prędkości, nakazu ograniczenia prędkości w miejscu niebezpiecznym, wyprzedzania w miejscu niedozwolonym, itp.), narażając innych uczestników ruchu drogowego na niebezpieczeństwo utraty zdrowia, a nawet życia,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>do czego mogło dojść podczas kolizji pojazdu kierowanego przez oskarżonego z innym pojazdem (np. świadka I. S.), doprowadzając w konsekwencji swojej rażąco nieodpowiedzianej postawy do tragicznego w skutkach zdarzenia, w wyniku którego śmierć poniósł mężczyzna w sile wieku D. P., uzasadniało to wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary pozbawienia wolności w wymiarze zdecydowanie wyższym, adekwatnym do ustalonego przez Sąd Rejonowy bardzo wysokiego stopnia winy oskarżonego oraz znacznej społecznej szkodliwości tego czynu oskarżonego, który godził w bezpieczeństwo w komunikacji, co – jak stwierdził przecież Sąd Rejonowy – przemawiało za zaostreniem wymierzanej oskarżonemu kary, a tym samym oskarżonemu powinna zostać wymierzona za ten czyn najsurowsza z przewidzianych przez ustawodawcę kara 2 lat pozbawienia wolności, albowiem tylko taka kara będzie mogła spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, gdyż nie sposób co do tego czynu doszukać się jakichkolwiek okoliczności łagodzących;</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Już sam fakt prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości pociąga za sobą odpowiedzialność, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24.11.1960 r., V K 556/60, SMO 1961, Nr 1, s. 190; wyr. SN z 10.3.1964 r., IV K 1296/61, OSNKW 1964, Nr 11, poz. 152; wyr.</p>		

SW w Poznaniu z 25.2.1966 r., V 1 Kr 865/65, GSIP 1966, Nr 8, s. 6).

Odrębne skazanie oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 kk nie czyniło jednak zasadnym postulatu wymierzenia mu za ów czyn najwyższej możliwej przewidzianej w tychże przepisie kary. Skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego stanowił jeden z elementów wyznaczających znamiona art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk. Przez pryzmat apelacji oskarżycielek posiłkowych, w których zasadnicza część argumentacji dotyczyła tragicznych skutków czynu z pkt I a/o, podkreślania raz jeszcze wymagało, iż w przedmiotowej sprawie oskarżony spowodował wypadek w stanie nietrzeźwości, ale został skazany za dwa odrębne przestępstwa. Przyjęcie odrębności czynów zostało wzorcowo wyjaśnione z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego już w akcie oskarżenia (k. 214v).

Przepis art. 178a § 1 kk przewiduje sankcję karną w postaci alternatywnie kary grzywny, kary ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Pierwszoinstancyjny wybór rodzaju i wymiaru kary za czyn z art. 178a § 1 kk nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Odwoławczego, nie dopatrył się w rozstrzygnięciu o karze w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności rażącej niewspółmierności w kierunku rażącej surowości. W przekonaniu Sądu Okręgowego, stopień wykorzystania przewidzianych przez ustawodawcę sankcji karnych za ów czyn w pełni odpowiadał okolicznościom tej sprawy i skonkretyzowanej sytuacji oskarżonego. O świadomości

<p>znajdowania się sprawcy w stanie nietrzeźwości świadczy poziom jego rozwoju psychicznego, oraz rodzaj i ilość spożytego alkoholu, jak również wszystko to, co poprzedzało zdarzenie. Zaostrzenie kary przy uwzględnieniu argumentów dotyczących co do zasady czynu z pkt I a/o, nie zaś stricte czynu z pkt II a/o również nie było zasadne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt IV poprzez wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 178a § 1 kk kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3..</p>	<p>- rażąca niewspółmierność kary łącznej, orzeczonej wobec oskarżonego za czyn z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i za czyn z art. 178a § 1 kk, poprzez wymierzenie oskarżonemu za obydwa te czyny kary łącznej rażąco łagodnej w wymiarze tylko 4 lat pozbawienia wolności, tj. przy zastosowaniu zasady absorpcji, przez co kara ta nie spełnia celów zapobiegawczych i wychowawczych, albowiem w realiach rozpoznawanej sprawy, uwzględniając okoliczności podniesione co do poszczególnych czynów oskarżonego w pkt 1 i 2 zarzutów powyżej (w formularzu 2 i 3), za obydwa</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	czyny popełnione umyślnie przez oskarżonego powinna być orzeczona kara łączna znacznie surowsza, tj. w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności, albowiem tylko taka kara łączna będzie spełniać cele zapobiegawcze i wychowawcze;	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Z aprobatą spotkało się zastosowanie przez Sąd meriti zasady absorpcji w orzeczonej karze łącznej. Bliskie związki czasowe, podmiotowe i przedmiotowe między czynem z pkt I i II aktu oskarżenia zostały dostrzeżone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Warto zwrócić uwagę, iż z apelacji oskarżycielek posiłkowych, a konkretnie z postulowanych kar jednostkowych i kary łącznej, również wynikało zastosowanie zasady absorpcji.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt VII poprzez wymierzenie oskarżonemu za obydwa czyny kary łącznej 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
4.	- rażąca niewspółmierność w zakresie wysokości	# zasadny

	<p><i>zadośćuczynienia za krzywdy</i> doznane przez pokrzywdzone L. P. i K. M. wskutek śmierci D. P., poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz obydwu tych pokrzywdzonych kwot po 12.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznane krzywdy, podczas gdy w rzeczywistości rozmiar cierpień każdej z pokrzywdzonych, które wskutek rażąco nieodpowiedzianej i lekceważącej postawy oskarżonego, straciły w wypadku z dnia 11 maja 2019 r. swojego syna i brata D. P., ponadto mając na uwadze postawę oskarżonego, który nigdy osobiście nie przeprosił pokrzywdzonych, pomimo, że posiadał nawet do L. P. numer telefonu, a skrucha została wyrażona przez oskarżonego dopiero na rozprawie przed Sądem Rejonowym po siedmiu miesiącach od zdarzenia, co należy poczytywać wyłącznie jako element obronnej taktyki procesowej oskarżonego zmierzającej do uzyskania korzystniejszego rozstrzygnięcia Sądu meriti, nie zaś jako szczere i prawdziwe wyrażenie skruchy, wskutek czego zasądzone od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych kwoty pieniężne tytułem zadośćuczynienia za doznane krzywdy powinny odpowiadać rzeczywistemu stopniu tych krzywd po stronie każdej z pokrzywdzonych i wynieść odpowiednio: dla L. P. 30.000 zł, a dla K. M. 15.000 zł, albowiem tylko takie kwoty będą mogły spełnić cele zadośćuczynienia (i tak w pewnym tylko zakresie, bowiem życia syna i brata pokrzywdzonych już nikt nie wróci).</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Zasadność i celowość orzeczenia wobec oskarżonego środka kompensacyjnego w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w realiach niniejszej sprawy nie budzi żadnych wątpliwości Sądu Okręgowego. Zmarły w wyniku wypadku D. P. był synem L. P. i M. P. (2) oraz bratem K. M.. Nie posiadał żony, ani dzieci. Mieszkał z matką, którą wspierał nie tylko finansowo, ale także udzielał jej niezbędnej pomocy w czynnościach i trudach życia codziennego. Jak wynika z akt sprawy, członkowie rodziny pokrzywdzonego po jego śmierci korzystali z pomocy psychoterapeuty, psychologa i środków antydepresyjnych. Na rozmiary ich krzywdy miały przed wszystkim wpływ: dramatyzm doznań osoby najbliższej, związanej emocjonalnie i ekonomicznie ze zmarłym, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne oraz wstrząs psychiczny wywołany śmiercią pokrzywdzonego. Bezsprzecznie, wszystkie te przykre doznania wciąż towarzyszą członkom rodziny D. P., którego tragiczna śmierć w wyniku wypadku samochodowego była zupełnie nieoczekiwana. Jednocześnie kwoty zadośćuczynienia utrzymane są w rozsądnych granicach, dostosowanych do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie, stanowiące w istocie kilkukrotność minimalnego, miesięcznego wynagrodzenia netto za pracę, z jakiego utrzymuje się wiele rodzin i gospodarstw domowych. W przekonaniu Sądu Okręgowego, bieżące utrzymanie grobu D. P. możliwe jest w kwocie 12.000 zł, dlatego też powołanie się na ten argument w apelacji oskarżycielek posilkowych przy wiedzy tut. Sądu odnośnie lokalnych

<p>uwarunkowań, cen artykułów i usług, nie było zasadne. W art. 46 § 3 kk jest przewidziana możliwość dochodzenia niezaspokojonej części roszczenia w drodze procesu cywilnego – oskarżycielki posiłkowej, które nie zgadzają się z wysokością orzeczonych przez Sąd Rejonowy kwot z pkt III zaskarżonego wyroku mogą skorzystać z tej drogi sądowej. Nie można bowiem zobowiązywać sądu karnego do prowadzenia postępowania dowodowego poza zakresem aktu oskarżenia w celu ustalenia pełnego zakresu szkody lub krzywdy ponad to, co można ustalić w postępowaniu rozpoznawczym związanym z wniesionym aktem oskarżenia. Odmiennie uregulowanie mogłoby mieć negatywny wpływ na zdolność koncentracji rozprawy i ekonomiki postępowania karnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej L. P. kwoty łącznie 30.000 złotych, zaś na rzecz pokrzywdzonej K. M. kwoty łącznie 15.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznane przez obydwie pokrzywdzone krzywdy wskutek śmierci D. P.;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>w zaskarżonej części, tj. w zakresie rozstrzygnięcia o całokształcie represji karnych jakie oskarżony poniesie w związku z niniejszym skazaniem zaskarżony wyrok utrzymano w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>bezzasadność wniesionych apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), zasądził od oskarżonego 400 zł tytułem opłaty za II instancję, jednocześnie na podstawie art. 354 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalniając go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławczej, stwierdzając, że w części przypadającej mu wydatki te poniesie Skarb Państwa.
III.	Biorąc pod uwagę względy słuszności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżycieli posiłkowych L. P., K. M. i M. P. (2) od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki w części im przypadającej poniesie Skarb Państwa.

7. PODPIS